

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/247/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117207833
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4117207833.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobkyne: Y. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XX, zastúpená: Ing. Ivana Gažíková, Nitra - Kynek, Pri kaštieli 1, proti žalovaným: 1/ Poštová banka, a.s. so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o. so sídlom Bratislava - Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 47 232 471, 2/ BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, o neplatnosť zmluvy a určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 451,31 eura a finančného zadost'učinía v sume 500 eur, o odvolaní žalovaného 1 proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. septembra 2019, č. k. 25C/19/2017-445, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom V. výroku **m e n í t a k**, že žalobu **z a m i e t a**.
- II. V časti výroku o náhrade trov konania vo vzťahu žalobcu a žalovaného 1 napadnutý VIII. výrok **m e n í t a k**, že žalovanému 1 voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.
- III. Žalovanému 1 voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) napadnutým rozsudkom zo dňa 5. septembra 2019, č. k. 25C/19/2017 - 445 rozhodol tak, že I. Súd žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 08. 2009 zamietá. II. Súd konanie o určenie že zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 08. 2009 je bez úrokov a bez poplatkov a bez úrokov z omeškania zastavuje. III. Súd konanie o zaplatenie sumy 174,83 eura voči žalovanému v prvom rade zastavuje. IV. Súd žalobu o zaplatenie sumy 96,48 eura voči žalovanému v prvom rade zamietá. V. Žalovaný v prvom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. VI. Žalovaný v druhom rade je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. VII. Súd žalobu o zaplatenie finančného zadost'učinienia v sume 500 eur voči žalovaným v prvom a druhom rade zamietá. VIII. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil podľa ustanovení § 39, § 43a, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods. 1, 2, § 107 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2, § 488, § 517 ods. 1, 2, § 559 ods. 1, 2, § 657, § 658 ods. 1, § 879j Občianskeho zákonníka, § 497, § 499, § 501, § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 1, ods. 2 písm. e/, § 4 ods. 1, 2, § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, § 137 písm. a/, b/, c/ a d/ CSP, § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách ako aj podľa článkov 10 ods. 2, 22 ods. 1 a 23 Smernice EÚ č. 2008/48/ES.

3. Prvoinštančný súd konštatoval, že po pripustení úpravy petitu zastavil konanie o zaplatenie 174,83 eura voči žalovanému v 1. rade ako aj ohľadne určenia, že zmluva je bez poplatkov a úrokov podľa § 145 CSP. V zmysle citovaných zákonných ustanovení si súd však otázku či je zmluva bez úrokov a poplatkov riešil ako predbežnú otázku za účelom rozhodovania o nároku na bezdôvodné obohatenia. V existencii rozhodcovského rozsudku súd opakovane, aj z rovnakých dôvodov, ktoré neboli konštatované ako neprávne nevidel prekážku rozhodovania v danej veci. Predmetom tohto konania bol iný petit a iné nároky ako v rozhodcovskom konaní. Podľa súdu nemožno rozhodcovskú doložku z bodu 7 zmluvy a zo všeobecných zmluvných podmienok považovať za platne individuálne dojednanú rovnocennými stranami zmluvného vzťahu. Všeobecné obchodné podmienky boli vypracované žalovaným v 1 rade, žalobkyňa nemala možnosť ich pripomienkovať, bod 7 zmluvy len všeobecne odkazuje na riešenie sporov podľa obchodných podmienok. Z pohľadu zákona tak nejde o skutočné dojednanie strán o rozhodcovskej doložke. Súd poukazuje na judikatúru, ktorá je všeobecne známa, napr. rozhodnutie KS Prešov 3Co/176/2017, rozhodnutie NS SR 5Obdo/44/2011, uznesenie KS Nitra 5CoE/245/2016, v tejto veci pritom súd nemá odlišný názor, ktorý by bolo treba podrobne odôvodniť. Vzhľadom na neplatnú rozhodcovskú doložku je tak postup rozhodcovského súdu ako i samotné rozhodnutie je materiálne nevykonateľné. Vzhľadom na to, že žalovaný v 2. rade stále má z predmetnej zmluvy finančné nároky voči žalobkyni súd mal za to, že žalobkyňa má z tohto pohľadu naliehavý právny záujem na predmetnej žalobe. Žalobkyňa bola dlhodobo v omeškaní so splácaním zmluvy o úvere, ak plnila, tak len čiastočne (prehľad splácania č. I. 406-407). Bola tak od 16. 02. 2010 viac ako 90 dní v omeškaní čo i len čiastočne, žalovaný v 1. rade listom zo dňa 02. 10. 2012 vyzval žalobkyňu na úhradu dlhu. Pohľadávka tak bola na žalovaného v 2. rade postúpená v súlade s § 92 zákona o bankách.

4. Uviedol, že v predchádzajúcom rozhodnutí sa prvostupňový súd vypořiadal s otázkou neplatnosti zmluvy z pohľadu namietaných neprijateľných dojednaní týkajúcich sa výšky, počtu a termínu splátok, istiny, úrokov, iných poplatkov, výškou RPMN (súd sa nezaoberal výpočtom RPMN ale jej primeranosťou), veľkosťou písma. Odvolací súd sa s týmito závermi stotožnil, na základe čoho súd na ne poukazuje. Išlo o body 40-43 prvého rozhodnutia OS Nitra (poznámka odvolacieho súdu: zrejeme malo správne ísť o body 48-51 prvého rozsudku), na ktoré súd poukazuje. Žalobkyňa namietala neplatnosť zmluvy i z dôvodov dojednaní zmluvnej pokuty, rozhodcovskej doložky, dojednaní zrážok zo mzdy či vyhlásenia splatnosti. Súd mal za to, že tieto ustanovenia nerobia zmluvu absolútne neplatnú. V zmluve sú podstatné náležitosti týkajúce sa poskytnutého úveru a jeho splácania, tieto ďalšie dojednania sú druhoradé, nie je vylúčené, že samostatne ide o neplatné dojednania ako napr. u rozhodcovskej doložky, ale podľa súdu nerobia zmluvu ako celok neplatnou. V tomto ani judikatúra nie je jednotná. Zmluvný vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným v 1. rade je ukončený, neexistuje medzi nimi žiadny zmluvný vzťah. Žalovaný v 1. rade postúpil pohľadávku na žalovaného v 2. rade. Žalovaný v 1. rade si nemá podľa pôvodnej zmluvy čo od žalobkyne uplatňovať. V konečnom dôsledku však zmluva zanikla vzhľadom na dohodu o privatívnej novácii (dohode žalobkyne a žalovaného v 2. rade o novom záväzku). Medzi žalobkyňou a žalovaným v 2. rade neexistuje zmluvný vzťah aktuálne sa opierajúci o predmetnú zmluvu ktorej neplatnosti sa žalobkyňa domáhala. Nie je dôvod rozhodovať o určení, keď je možné rozhodovať o plnení, čoho sa aj žalobkyňa tiež domáhala. Len ako predbežnú otázku súd posudzoval zmluvu o úvere z pohľadu § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. Súd tak rozhodol, že zamietol návrh žalobkyne na určenie neplatnosti úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 10. 08. 2009. Aj keď pre ďalšie žalované nároky je to nepodstatné súd skúmal aj platnosť zmluvy o novácii ako postupu veriteľa. Žalovaní logicky zdôvodnili výhodnosť zmluvy voči rozhodcovskému rozsudku, celková suma dlhu sa nenavýšila, ani sa podľa súdu nepriečila dobrým mravom, žalobkyňa nepreukázala, že by bola donútená proti svojej vôli zmluvu o novácii uzavrieť. Súd pritom videl logický krok žalovaného v uzavretí zmluvy po novácii i po rozhodcovskom rozsudku. V priebehu posledných rokov dochádza k zmene postoja súdov k rozhodcovským rozhodnutiam o čom svedčí judikatúra. V čo mal veriteľ pred rokmi istotu sa zmenilo, uvedenou zmluvou o novácii si tak chcel veriteľ zabezpečiť pohľadávku v súlade s aktuálnym smerom v rozhodovaní o spotrebiteľských úveroch a rozhodcovských rozsudkoch. Rozhodcovský rozsudok v súčasnosti nemá takú právnu istotu ako rozhodnutie všeobecného súdu i keď pôvodný zámer zákonodarcu bol iný. Oprávnenosť nárokov zo zmluvy o novácii súd uvádza v bode 53 odôvodnenia.

5. Konštatoval, že ohľadne zaplatenie sumy 96,48 (pôvodne išlo o sumu 91,31 eura, ide však v zmysle upraveného petitu o rozdiel medzi žalovanou sumou voči žalovanému v 1. rade a sumou 180 eur uhradenou od 13. 03. 2015) je návrh vzhľadom na námietku žalovaného premlčaný, a preto v tejto časti z tohto dôvodu návrh zamietol. Nebolo sporné že sumu 276,48 eura nad poskytnutú sumu 1.000 eur,

žalobkyňa uhradila, čo aj žalobkyňa dokladovala. Žalobkyňa dostala sumu 1.000 eur a zaplatila 1.451,31 eura. Podľa názoru súdu došlo k ubehnutiu subjektívnej dvojiročnej premlčacej doby od úhrady dlhu v sume 91,31 eura pred 13. 03. 2015 do podania návrhu dňa 13. 03. 2017. V deň úhrady úveru žalobkyňa presne vedela koľko uhradil a z akého dôvodu. Celospoločensky (mediálne, vznikom občianskych združení, súdnou kontrolou) sa spotrebiteľská ochrana prezentuje minimálne tri roky. Nie je významné či žalobkyňa mala také právne znalosti, aby bola schopná subjektívne posúdiť skutkové okolnosti, či je zmluva neplatná alebo nie. Ak sa teda neskôr dozvedela, že možno jeho právny nárok kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie nie je to pre plynutie subjektívnej premlčacej doby relevantné. Bezdôvodné obohatenie, či premlčanie je upravené v Občianskom zákonníku, čo je všeobecný právny predpis, pričom nejde o žiadne nóvm. Ak by sa umožnilo spotrebiteľovi iný náhľad na výklad týchto zákonných ustanovení, bolo by to značne za hranicou zvýhodnených spotrebiteľských právnych vzťahov. Rovnaký názor zaujali súdy napr. v rozhodnutiach NS ČR sp. Zn 26Cdo/785/2011, NS SR sp. zn. 1Cdo/67/2011, sp. zn. 5Cdo/291/2015 KS v Nitre sp. zn. 25Co/1019/2015, sp. zn. 6Co/220/2015, rozhodnutie OS v Prešove sp. zn. 9Csp/137/2016. Objektívna premlčacia doba bola 3 ročná, nie 10 ročná. Zo strany žalovaného v 1. rade nebol preukázaný úmysel sa obohatiť. Aj keby zmluva neobsahovala zákonom stanovené náležitosti, nie je možné z toho dôvodu konštatovať, že žalovaný mal úmysel sa obohatiť. Úmysel musí smerovať k bezdôvodnému obohateniu a musí existovať už v čase získania bezdôvodného obohatenia. Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívna (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 15Co/207/20151, rozhodnutia KS v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/90/2015, sp. Zn. 14Co/1128/2014, KS v Žiline sp. zn. 9Co/516/2015). Žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v tom, že by preukázala úmysel žalovaného v 1. rade sa bezdôvodne obohatiť. Nešlo o premlčanie celého nároku žalobkyne, ale len ohľadne sumy 91,31 eura. Rozdiel medzi sumou 96,48 eura a 91,31 eura súd zamietol, žalobkyňa v tomto rozsahu svoj nárok nepreukázala (nad poskytnutú sumu uhradila 451,31 eura a bez 180 eur a 180 eur ostáva suma 91,31 eura), súd tento nárok v sume 5,17 eura nepochopil a považoval ho za nedôvodný.

6. Prvoinštančný súd ďalej skúmal či zmluva obsahuje správny údaj o výške RPMN. V zmluve bola dojednaná výška RPMN 30,35 %. Súd doplnením do vzorca údaj o poskytnutom úvere 1.000 eur, výške splátok 36,62 eura a počtu splátok 50 určil RPMN vo výške 37,53 %, ak by išlo o 49 splátok bolo by to 36,73 % a pri 48 splátkach 35,87 %. Nižší počet splátok súd na námietku žalovaného, že v skutočnosti išlo o menej splátok o jednu resp. dve. Predmetom zmluvného dojednania bolo aj poistenie. Podľa súdu nešlo o individuálne nad rámec zmluvy dojednané poistenie. Z tlačiva je zrejmé, že poistenie je súčasťou zmluvy a dlžník mal len na výber aké poistenie si vyberie, možnosť bez poistenia tam nebola. V zmluve nebolo poistné špecifikované v zmysle § 4 ods. 2 písm. m/ zákona č 258/2001 Z. z., teda aj z tohto pohľadu predmetné poistné patrili na nákladov zahrnutých do výpočtu RPMN. Súd tak mal za to, že do výpočtu RPMN v rámci splátok je potrebné zahrnúť aj poistenie v sume 3,62 eura. Reálne RPMN bolo vyššie aj pri nižšom počte splátok ako bolo v zmluve dojednané. Údaj o RPMN v zmluve bol neprávny v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľky. Súd tak mal za to, že nebola platne splnená podmienka § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z. z., a preto sa poskytnutý úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa v nepremiľčanej dvojiročnej lehote uhradila žalovanému v 1 rade sumu 180 eur (obdobie od 13. 03. 2015 do 13. 03. 2017 - podanie žaloby) a žalovanému v 2. rade 180 eur (obdobie od 15. 12. 2015 do 10. 07. 2017 - pribratie žalovaného v 2. rade do konania) nad rámec poskytnutej istiny. Vzhľadom na to, že žalobkyňa bola povinná vrátiť len sumu ktorá jej bola poskytnutá, suma uhradená navyše a nepremiľčaná je bezdôvodným obohatením žalovaných, ktoré sú povinní vrátiť žalobkyňi tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené súd nároky zo zmluvy o novácii neskúmal, keďže nemali vplyv na rozhodnutie súdu. Súd vyhodnotil, že v zmysle zákona si žalobkyňa splnila svoju povinnosť zo zmluvy, preto nemôže byť viazaná zmluvou o novácii. Povinnosti určené v zmluve o novácii vychádzali z neplatných nárokov žalovaných na úroky a poplatky pohľadávky žalobkyne, preto jej dojednanie v rozsahu uvedeného príslušenstva nebolo platné, pretože priznávalo veriteľovi viac práv ako na čo mal zákonný nárok, rovnako aj rozhodcovský rozsudok. Nezákonnosť nároku nemohol konvalidovať ani podpis žalobkyne na zmluve. Podstatu veci súd videl v spore o zaplatenie, s čím sa aj vyporiadal, avšak vzhľadom na petiu a viazanosť odôvodnením uznesenia KS v odôvodnení tohto rozhodnutia sa zaoberal všetkým na čo sa musel upriamiť.

7. Žalobkyňa čiastočne úspešne uplatňovala porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. a osobitnými predpismi. Nebolo možné ani akceptovať tvrdenia žalobkyne, že k podpísaniu dohody, alebo aj úveru bola donútená. Žalobkyňa je svojprávná, má plnú spôsobilosť na právne úkony. Mala možnosť úver či dohodu neakceptovať a nepodpísať. Je absurdné pri otvorenom

trhu v Slovenskej republike ak by sa žalobca opätovne obrátil na žalovaného o uzavretie zmluvy o úvere ak bola dodatočne nespokojná. Zmluva či dohoda je, že ju akceptujú obe strany. Zväčša sú ústupky na každej spornej strane. Nemožno očakávať, že jedna strana druhej akceptuje všetky požiadavky. Ak sa sporné strany na vyriešení sporu nedohodnú, dohodu neuzavrú. S žiadnym nátlakom sa súd nestotožnil. Veriteľ má právo dlh vymáhať, posilať upomienky aj každý deň. Je legálne dlžníka upozorňovať na možnosť exekúcie a navýšenie nákladov, dokonca je to správne. K dohode došlo na základe slobodného rozhodnutia žalobkyne, aké robia fyzické osoby dennodenne. Výšku náhrady žalobkyňa ani nezdôvodnila. Podľa súdu boli tvrdenia žalobkyne tendenčné a vzhľadom na časový odstup od uzavretia zmluvného vzťahu a na značnú zodpovednosť žalobkyne na vzniknutom stave, jej súd primerané finančné zadostučinenie nepriznal. Žalobkyňa mala viacero uzavretých zmlúv ohľadne požičania si peňazí, nešlo z tohto hľadiska o neznalú osobu. Namietala, že zmluva bola formulároveho typu, sama pritom podala žalobu, ktorá bola podávaná opakovane, do ktorej len doplnila svoje údaje. V zmysle citovaných zákonných ustanovení súd v tomto rozhodnutí návrh na zaplatenie sumy 500 eur zamietol.

8. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania. Vo veci bola čiastočne úspešná žalobkyňa, od každého žalovaného o zaplatenie sumy 180 eur, neúspešná bola ohľadne finančného zadostučinenia a určenia neplatnosti zmluvy, súd však vyhodnotil zmluvu ako bez úrokov a poplatkov. Súd však v zmysle § 255 ods. 2 CSP nemohol konkrétne určiť percentuálnu úspešnosť strán (neplatnosť zmluvy v pomere k priznanej a nepriznanej konkrétne sumy). V prípade rozdelenia trov je potrebná presná špecifikácia rozdelenia, ak by tak bol iný názor bolo by potrebné uviesť presný spôsob takéhoto výpočtu.

9. Proti tomuto rozsudku v rozsahu žalobkyni vyhovujúceho výroku V. podal včas odvolanie žalovaný 1 poukazujúc na poistenie, ktoré podľa jeho názoru súd nemal zahŕňať do výpočtu RPMN. Uviedol, že podľa bodu 10.1 Obchodných podmienok ustanovenia tohto článku sa použijú v prípade, ak Klient v Návrhu prejavil svoj záujem o Poistenie alebo o zriadenie osobného účtu s balíkom MAXI, ktorý zahŕňa aj cestovné poistenie k platobným kartám. Z bodu 10.1 Obchodných podmienok vyplýva dobrovoľnosť uzatvorenia poistenia, nie nevyhnutnosť pre uzatvorenie Zmluvy o úvere. Poukázal na ust. § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z. z. s tým, že do celkových nákladov patria (okrem iného) náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Slobodná voľba žalobcu o možnosti, no nie povinnosti, poistiť svoj úver vyplýva napríklad z bodu 10.1 Obchodných podmienok. Ďalej slobodná voľba žalobcu vyplýva aj z písm. g článku 2 Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, kde je jednoznačne uvedené, že poistenie úveru nie je Poštovou bankou, a.s. vyžadované.

10. Žalovaný 1 v ďalšom obsahu odvolania konštatoval, že už z dôvodu vyššie uvedeného pochybenia súdu žalovanému neznámym spôsobom výpočtu dospel k záveru, že RPMN úveru mala byť 36,625. Súd sa pritom obmedzil len na uvedenie výšky splátky a počtu splátok, pričom akým výpočtom, vzorcom a podobne dospel k uvedeniu predmetného výsledku nešpecifikoval. Máme za to, že rozhodnutie súdu trpí podstatnou vadou, a to nepreskúmateľnosťou. Poukázal na rozhodnutie iných všeobecných súdov, ktoré napr. konštatovali, že treba rozlišovať ak zmluva neobsahuje RPMN a ak RPMN je v neprospech spotrebiteľa a dôsledky zistenia RPMN v neprospech spotrebiteľa.

11. V ďalšom uviedol, že konajúci súd v otázke vydania bezdôvodného obohatenia rozhodol zmätočne, pretože podľa odôvodnenia rozsudku mala žalovaná uhradiť nad rámec istiny žalovaným sumu 451,31 eura. Súd konanie v časti 174,83 eura voči žalovanému 1 zastavil a v časti 96,48 eura voči žalovanému 1 zamietol. Teda predmetom zostalo vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 180 eur. Konajúci súd však v petite rozsudku vo výroku V. zaviazal žalovaného na úhradu sumy 180 eur a vo výroku VI. Žalovaného v 2. rade na úhradu sumy vo výške 180 eur. Nakoľko voči žalovanému 1 zastavil a zamietol nárok v sume 271,31 eura, je výrok V. petitu rozsudku zmätočný.

12. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného 1 nevyjadřila.

13. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01. 07. 2016, ďalej len „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci

bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku V. je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a v tejto časti žalobu zamietnuť. V časti výroku o náhrade trov konania žalobcu vo vzťahu k žalovanému 1 napadnutý VIII. výrok (závislý výrok) bolo na mieste podľa § 388 CSP zmeniť tak, že žalovanému 1 voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

14. Odvolací súd v úvode konštatuje, že predmetom odvolacieho prieskumu je napadnutý rozsudok v jeho výroku V., ktorým bol žalovaný 1 zaviazaný na zaplatenie žalobkyni sumy 180 eur a závislý výrok o náhrade trov konania VIII. a to v časti, ktorá sa týkala žalobkyne a žalovaného v 1. rade. Zvyšné výroky I., II., III., IV., VI. a VII. zostali odvolaním nedotknuté, a preto nadobudli právoplatnosť.

15. Pre ďalšiu argumentáciu odvolací súd uvádza, že výrokom V. prvoinštančný súd zaviazal žalovaného 1 na zaplatenie žalobkyni sumu 180 eur. Rovnako, vo vzťahu k žalovanému 2, tohto zaviazal na zaplatenie žalobkyni sumu 180 eur. V poradí III. výrokom konanie o zaplatenie sumy 174,83 eura voči žalovanému 1 zastavil a výrokom IV. žalobu o zaplatenie sumy 96,48 eura voči žalovanému 1 zamietol. Celkovo žalobkyňa žiadala žalobou zaviazat' pôvodne žalovaného 1 na sumu 451,31 eura (okrem ďalších nárokov ako napr. 500 eur ako spotrebiteľské zadosťučinenie alebo určenie neplatnosti zmluvy a bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy) a neskôr po rozšírení okruhu žalovaných žiadala zaviazat' žalovaného 1 na sumu 271,31 eura a žalovaného 2 sumou 180 eur, teda tak ako to vyplývalo z jej podania doručeného súdu dňa 11. 05. 2017 (č. I. 54 a nasl.).

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že k záveru o dôvodnosti nároku na zaplatenie sumy 180 eur podľa výroku V. napadnutého rozsudku by žalobkyňa od žalovaného nemala nárok na zaplatenie uvedenej sumy, pretože súd prvej inštancie zistil, že časť pôvodne žalovaného nároku vo výške 451,34 eura, ktorá pripadala na sumu 180 eur bola hradená žalobkyňou bezdôvodne už žalovanému 2, preto aj žalovaného 2 súd na zaplatenie 180 eur zaviazal. Uvedené konštatovanie bolo založené na závere o platnosti právneho úkonu - úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11. 08. 2009, ale na jej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo umožnilo konštatovať bezdôvodné obohatenie žalovaného 2. Uvedený záver pramenil zo správneho zistenia prvoinštančného súdu, že výška RPMN pre spotrebiteľa bola vyššia ako deklarovaná veriteľom (žalovaným 1). Nešlo o dojednanú výšku RPMN ale o výšku, ktorá vyšla ako rovnica vstupných údajov s výstupným RPMN. Hoci je pravda, a to bol odvolací dôvod žalovaného 1, že prvoinštančný súd vzorec pre výpočet RPMN neuviedol, uviedol vstupné údaje, ktoré do vzorca dosadil. V tomto prípade to stačilo, pretože navyše vo vzťahu k záverom súdu o RPMN bolo možno za správny považovať aj záver týkajúci sa nutnosti zahrnúť poplatky poistenia do celkového výpočtu RPMN, čo by znamenalo ešte vyššiu hodnotu RPMN, a teda ešte viac vzdialenú deklarovanú RPMN v zmluve.

17. Potom odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie zastavujúceho výroku III. vo vzťahu k žalovanému 1 vo výške 174,83 eura prvoinštančný súd odôvodnil v bode 50 svojho rozsudku tak, že po pripustení úpravy petitu zastavil konanie o zaplatenie 174,83 eura voči žalovanému v 1 rade ako aj ohľadne určenia, že zmluva je bez poplatkov a úrokov podľa § 145 CSP. Vo vzťahu k zamietajúcemu výroku IV. a žalovanému 1 vo výške 96,48 eura prvoinštančný súd odôvodnil rozsudok v bode 52 napadnutého rozsudku tak, že nárok bol v tejto časti premičaný, preto žalobu v tejto časti zamietol.

18. Podľa § 216 ods. 1 CSP, súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

19. Podľa § 216 ods. 2 CSP, súd môže prekročiť žalobný návrh a prisúdiť viac, než čoho sa strany domáhajú, iba vtedy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

20. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

21. Odvolací súd konštatuje, že dôvody vedúce k zastaveniu časti žalobkyňou uplatneného nároku vo výške 174,83 eura vo vzťahu k žalovanému 1 a zamietnutie časti nároku vo výške 96,48 eura boli prvoinštančným súdom odôvodnené takto rozhodnuté (vo vyššie uvedených bodoch), a z takého rozhodnutia bolo treba vychádzať. Žalobkyňa voči uvedeným výrokom odvolanie nepodala. Pravdou

je, že žalobkyňa sa domáhala okrem iného (čo nemá vplyv na uvedené) zaplata sumy 451,34 eura ako rámca žalobnej žiadosti najskôr voči žalovanému 1 (pokiaľ bol jediným žalovaným) a neskôr aj vo vzťahu k žalovanému 2. Ak prvoinštančný súd vo vzťahu nároku žalobkyne vo výške 271,31 eura vo vzťahu k žalovanému 1 konanie zastavil v časti sumy 174,83 eura a zamietol žalobu v časti 96,48 eura, čo je spolu 271,31 eura, rozhodol tak (v tejto časti) vo vzťahu k žalovanému 1 o žalovanom nároku vo výške 271,31 eura (v čom je zahrnutá aj v V. výroku priznaná suma 180 eur) nemohol rozhodovať ultra petítum napadnutým výrokom, ktorým zaviazal žalovaného 1 na povinnosť zaplata sumy 180 eur za situácie, že na uvedenú sumu zaviazal v VI. výroku žalovaného 2. Z uvedených dôvodov bolo na mieste napadnutý V. výrok odvolacím súdom podľa § 388 zmeniť a žalobu zamietnuť. Výrok VI. o povinnosti žalovaného 2 zaplatiť žalobkyni sumu 180 eur zostal týmto nedotknutý.

22. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu v konaní.

24. Vo vzťahu k závislému výroku o náhrade trov konania k V. výroku napadnutého rozsudku bolo potrebné odvolacím súdom urobiť korekciu s tým, že výrok VIII. o náhrade trov konania bolo potrebné zmeniť tak, že žalovanému 1 voči žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pretože vo výsledku bol žalovaný 1 úspešný v plnom rozsahu podľa § 255 ods. 1 CSP s tým, že týmto nebol dotknutý výrok VIII. v časti týkajúcej sa vysporiadania náhrady trov prvoinštančného konania žalobkyne a žalovaného 2.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že úspešnému žalovanému 1 voči žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 255 ods. 1 CSP v plnom rozsahu, pretože bol so svojím odvolaním plne úspešný.

27. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).